

זוהר הקדוש עם פירוש מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק פרשת עקב

חלק 1 - פרשת תרומה

יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קנז ע"ב	שלה-שדמ
שני	קנז ע"א	שדמ-שנ
שלישי	קנז ע"ב	שנ-שנז
רביעי	קנז ע"א	שנז-שסג
חמישי	קנז ע"ב	שסג-שסח
שישי	קנז ע"א	שסח-שעז
שבת	קנז ע"ב	שעז-שעט

פרשת ואתחנן תשפ"ב

עלון מס' 196

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הנשמה נהנית משפע המוחין העליון הנמשך מעמך התורה

וְאֶתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעַת הַהֵיא לֵאמֹר, אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו', רַבִּי יוֹסִי פָתַח, (ישעיה לח ב) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה, תָּא חֲזִי, כַּמָּה הוּא חֵילָא תְּקִיפָא דְאֹרִייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כְּלָא, דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא לָא דְחִיל מְעֻלָּי וְתַתָּאי, וְלָא דְחִיל מְעֻרְרִין בִּישִׁין דְּעֻלְמָא, בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאִילְנָא דְחַיִּי, וְאַכִּיל מִנֶּיהָ בְּכָל יוֹמָא.

דְּהָא אֹרִייתָא אֹלִיף לִיה לְבַר נֶשׁ לְמִיתָךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט, אֹלִיף לִיה עֵיטָא הֵיךְ יְתוּב קָמִי מְאָרִיָּה, (לְבַטְלָה הֵיא גְזָרָה), וְאַפִּילוּ יִתְגַּזֵּר עֲלֶיהָ מוֹתָא, כְּלָא יִתְבַּטַּל וַיִּסְתַּלַּק מִנֶּיהָ, וְלָא שְׂרִיא עֲלוּי.

מתוך מדבש

בעץ החיים שהוא סוד ז"א [בחינת התפארת] שבו שורש התורה, וְאַכִּיל מִנֶּיהָ בְּכָל יוֹמָא ואוכל מפירותיו בכל יום, דהיינו שלומד את התורה, ועל ידי זה נשמתו נהנית משפע המוחין הנשפע לז"א [להתפארת] על ידי תורתו. (רמ"ק והגהות מהרמ"ו)

וממשיך ואמר דְּהָא אֹרִייתָא אֹלִיף לִיה לְבַר נֶשׁ לְמִיתָךְ בְּאַרְחַ קְשׁוּט כי התורה מלמדת לאדם ללכת בדרך האמת, ר"ל שמורה לו איך יקיים את כל המצוות, מה שאין כן בלי תורה, אפילו יעסוק במצוות הרי אין בור ירא חטא (אנות פנ מ"ה), אֹלִיף לִיה עֵיטָא הֵיךְ יְתוּב קָמִי מְאָרִיָּה ומלמדת אותו ונותנת לו עצה איך ישוב לפני קונו, כי מתוך הלימוד ידע חומר העון, וְאַפִּילוּ יִתְגַּזֵּר עֲלֶיהָ מוֹתָא ואפילו שנגזר עליו מיתה, כעין שגזר הקב"ה על חזקיהו המלך, שבו התחיל לעיל בפסוק ויסב חזקיהו, כְּלָא יִתְבַּטַּל וַיִּסְתַּלַּק מִנֶּיהָ תחבטל כל הגזרה ותסתלק ממנו, ואפילו כבר התחילה הגזרה להתקיים כעין חזקיהו שחלה למות, עם כל זה יתרפא, וְלָא שְׂרִיא עֲלוּי ולא תשרה הגזרה עליו, אלא עוד יתוספו ימיו כעין שנתוספו ט"ו שנים לחזקיהו.

הנשמה נהנית משפע המוחין העליון הנמשך מעמך התורה

וְאֶתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעַת הַהֵיא לֵאמֹר, אֲדַנִּי יְהוָה אַתָּה הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו', כּדִּי לְפָרֵשׁ פִּסּוּק זֶה, רַבִּי יוֹסִי פָתַח הַקְּדִים לְפָרֵשׁ מַה שְׂכַתוּב וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל יְהוָה ועל ידי תפלתו נתבטלה ממנו הגזרה של צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה, והכל בכח התורה שזכה ללמד לכלל ישראל, לכן הקדים בשבחה של תורה ואמר תָּא חֲזִי בא וראה, כַּמָּה הוּא חֵילָא תְּקִיפָא דְאֹרִייתָא עד כמה הוא חוזק ותוקף התורה, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל כְּלָא ועד כמה הוא נעלה על כל שאר עסקי המצוות, דְּכָל מָאן דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאֹרִייתָא כי כל מי שעוסק בתורה, לָא דְחִיל מְעֻלָּי הוא אינו מתירא מן המקטרגים העליונים, וְתַתָּאי ולא מן המזיקים התחתונים, וְלָא דְחִיל מְעֻרְרִין בִּישִׁין דְּעֻלְמָא ואינו מתירא ממקרים ופגעים רעים המתרגשים בעולם, שבאים על האדם פתאום כשיזדמן במקום סכנה, בְּגִין דְּאִיהוּ אַחִיד בְּאִילְנָא דְחַיִּי לפי שהוא אחוז

(עִטָּא דְּבַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא) וְעַל דָּא בְּעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרִייתָא יִמְמָא וְלִילִי, וְלֹא יִתְעַדִּי מְנַה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (יהושע א ח) וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְאִי אַעְדִּי מִיְנִיה אִוּרִייתָא, אוֹ אֲתַפְרֵשׁ מְנַה, כְּאֵלּוֹ אֲתַפְרֵשׁ מִן חַיִּי.

כל רוחות בני אדם עולים למעלה בלילה למסור דין וחשבון על פעלי היום

תָּא חֲזִי, עִטָּא דְּבַר נֶשׁ פֶּד אִיהוּ סְלִיק בְּלִילְיָא עַל עֲרִסְיָה, בְּעֵי לְקַבְּלָא עֲלֵיהָ עוֹל מַלְכוּתָא דְּלַעֲיִלָּא בְּלָבָא שְׁלִים, וְלֹאֲקַדְמָא לְמִמְסַר גְּבִיָּה פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשֵׁיהָ, וְהָא אוֹקְמוּהָ, בְּגִין דְּכָל עֲלָמָא טַעֲמִין טַעֲמָא דְּמוֹתָא, דְּהָא אֵילָנָא דְּמוֹתָא שְׂרִיָּא בְּעֲלָמָא, וְכָל רוּחֵי דְּבַנְי נְשָׂא נְפָקִין וְסֻלְקִין, וְאֲתַטְמְרִין (ס"א וְאֲתַמְסְרִין) גְּבִיָּה, וּבְגִין דְּאֵינּוֹן בְּפְקֻדוֹנָא, כְּלָהוּ תִּיבִין לְאַתְרֵיהוֹ.

קבלת עול מלכות שמים ברצון שלם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, פְּקוּדָא דָּא, (ד) לִיחְדָּא שְׁמִיָּה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

מתוק מדבש

במלכות [בהשכינה] דאצילות, וְהָא אוֹקְמוּהָ וְהָרִי כִּבְר ביארו כן החברים (כמנאר לעיל פּרשׁת נמדנר דף קיט ע"א), בְּגִין דְּכָל עֲלָמָא טַעֲמִין טַעֲמָא דְּמוֹתָא לפי שבלילה בעת השינה כל בני העולם טועמים טעם מיתה, כי השינה היא אחת ממששים במיתה (כלנרי חו"ל נמס' נרכות דף נז ע"ג), דְּהָא אֵילָנָא דְּמוֹתָא שְׂרִיָּא בְּעֲלָמָא כי אילן המות שורה ושולט בעולם, היינו המלכות שהיא בחינת עץ הדעת טוב ורע, והיא שולטת על הסטרא אחרא השולט בלילה, בסוד (סס קג יט) ומלכותו בכל משלה, והם יונקים ממנה, לכן נקראת אילן המות, וְכָל רוּחֵי דְּבַנְי נְשָׂא נְפָקִין וְסֻלְקִין וכל רוחות בני אדם יוצאים מגופם ועולים למעלה לתת דין וחשבון על כל פעלם של היום, וגם כדי להתחדש, בסוד (א"כס ג נג) חדשים לבקרים, וְאֲתַטְמְרִין גְּבִיָּה ומסתתרים אצלה ביסוד דמלכות, וּבְגִין דְּאֵינּוֹן בְּפְקֻדוֹנָא ולפי שהם נמסרו לה בפקדון, והמלכות נאמנת בפקדונה, כְּלָהוּ תִּיבִין לְאַתְרֵיהוֹ לכן כולם חוזרות למקומם לגופם ואינם מחליפות בעליהם.

(דף רס ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' א)

קבלת עול מלכות שמים ברצון שלם
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, פְּקוּדָא דָּא (ד) מצוה זו של קריאת שמע, לִיחְדָּא שְׁמִיָּה דְּקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּכָל יוֹמָא לִיחְדָּא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּב"ה בכל יום, דהיינו שצריך ליחדו שהוא אחד ושמו אחד

וְעַל דָּא בְּעֵי לְאַשְׁתַּדְּלָא בְּאוּרִייתָא יִמְמָא וְלִילִי ועל כן צריכים לעסוק בתורה יומם ולילה, וְלֹא יִתְעַדִּי מְנַה ולא יסור ולא יתבטל ממנה לעולם, הָדָא הוּא דְּכְתִיב זהו שכתוב וְהִגִּיתָ בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה פרש"י והתבוננת בתורה ביום ובלילה, כי כל הגיון שבתורה הוא בלב, ומש"כ "יומם ולילה" היינו בכל עת שימצא פנוי מעסקי מחייתו (כד"ק), וְאִי אַעְדִּי מִיְנִיה אוּרִייתָא ואם הסיר ובטל ממנו את התורה, אוֹ אֲתַפְרֵשׁ מְנַה אוֹ אֲפִילוֹ שנפרד ממנה רק לפי שעה, כְּאֵלּוֹ אֲתַפְרֵשׁ מִן חַיִּי נחשב לו כאילו נפרד מן החיים, כי התורה היא חיי האדם. (דף רס ע"א, ובביאורינו כרך טו עמ' א-ב)

כל רוחות בני אדם עולים למעלה בלילה למסור דין וחשבון על פעלי היום

תָּא חֲזִי, עִטָּא דְּבַר נֶשׁ, פֶּד אִיהוּ סְלִיק בְּלִילְיָא עַל עֲרִסְיָה בא וראה, עצה טובה לאדם, כשעולה בלילה על מטתו לישן, בְּעֵי לְקַבְּלָא עֲלֵיהָ עוֹל מַלְכוּתָא דְּלַעֲיִלָּא בְּלָבָא שְׁלִים צריך לקבל עליו עול מלכות שמים בקריאת שמע שעל המטה בלב שלם, וְלֹאֲקַדְמָא לְמִמְסַר גְּבִיָּה פְּקֻדוֹנָא דְּנַפְשֵׁיהָ ולפני השינה יקדים למסור נפשו בפקדון להשכינה, בפסוק (מהל"ס לא ו) בידך אפקיד רוחי, קודם שהיא תטלנה ממנו, ויכלול את נפשו

בְּכֹל יוֹמָא, דְּהָא כְּמָה דְּמַיְיחְדֵי שְׂמָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַתָּא, הֵכִי אֲתַיְיחֵד שְׂמִיָּה לְעֵילָא,
אֲשַׁתְּכַח קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יַחֲדָאֵי עֵילָא וְתַתָּא.

מֵאַן דְּמַיְיחֵד שְׂמִיָּה דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׁוֵי לְבִיָּה וְרַעוּתִיָּה בְּהֵוּא יַחוּדָא דְּקַאֲמָרְן, וַיַּחְבֵּר
כָּל שְׂיִיפּוּי בְּהֵוּא יַחוּדָא בְּהֵוּא רַעוּתָא, לְמַהוּי כְּלָהוּ אַחַד, כְּמָה דְּשׂוּי כָּל שְׂיִיפּוּי
בְּרִזָּא דְּחַד, הֵכִי לְעֵילָא מְחַבֵּר כָּל שְׂיִיפִין עֲלָאִין בְּהֵוּא יַחוּדָא, לְמַהוּי כְּלָהוּ חַד.

בְּשַׁעְתָּא דְּאֲתֵי בְּרֵ נֶשׁ לְיַיְחֵדָא שְׂמָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל חֵילֵי שְׂמִיָּא כְּלָהוּ קְיַיְמִין שׁוּרִין
שׁוּרִין, בְּגִין לְאַתְּקַנָּא וְלְאַתְּפִלְלָא כְּלָהוּ בְּהֵוּא יַחוּדָא, לְמִיקַם בְּרִזָּא דְּחַד, בְּיַחוּדָא
חַדָּא כְּלָהוּ מִתְּפַקְנָן בְּתַקוּנִיָּהוֹן, כְּדָקָא יָאוּת.

בְּהָאֵי שַׁעְתָּא, קְיַיְמָא חַד מְמַנָּא שְׂמִיָּא, דְּקְיַיְמָא תַּחֲתוֹת רַמ"ח עֲלָמִין, וְכְלָהוּ אַקְרוּן שְׂיִיפִין
דְּגוּפָא, וְדָא אַקְרִי הַלְנִי"ו, קְיַיְמָא מְחַכְּהָ לְהֵוּא יַחוּדָא, וְדָא אִיְהוּ מְלַקֵּט שׁוֹשְׁנִים,
כְּמָה דְּאֲתָא אָמַר (שׁו"ו ב) וְלִלְקוּט שׁוֹשְׁנִים, דְּאִינּוֹן שְׂיִיפִין דְּגוּפָא.

מתוק מדבש

כד אמו "ישראל", אלא כד אמי "צר נש", להורות שאפילו אחד
מישראל קורא קריאת שמע כראוי, נעשים כל הדברים המונאים לקמן),
או כל חילי שמיא כלהו קיימין שורין שורין כל
צבאות השמים עומדים שורות שורות, בגין לאתפקנא
ולאתפללא כלהו ביהוה יחודא כדי שיתוקנו ויתכללו
כולם באותו היחוד ליחד את הקב"ה, למיקם ברזא
דחד כדי לעמוד בסוד אחד יחד עם ישראל התחתונים,
ביחודא חדא כלהו מתפקנן בתקונייהו כדקא יאות
כי ביחוד אחד כולם נתקנים בתקונייהם, ועל ידי זה הם
מקבלים שפע מזונם כראוי להם. (מפרשים)

ואמר עוד בהאי שעתא באותה שעה כשהאדם קורא
קריאת שמע, קיימא חד ממנא שמשא עומד
מלאך אחד שהוא ממונה ומשמש, דקיימא תחות רמ"ח
עלמין שעומד לשמש תחת פקודת רמ"ח עולמות, וכלהו
וכל אלו העולמות, אקרון שייפין דגופא נקראים אברים
של גוף ז"א [התפארת], ודא אקרי הלני"ו ומלאך זה
נקרא הלני"ו (הוא שם היוגא מסס אלהי"ו, חוץ אות א' שהיא
עלם היחוד, עט"ס נהוספות), (ה"ג נד"ו) וקיימא מחכה להווא
יחודא והוא עומד ומחכה ליחודו של אדם מישראל אם
נאמר בכונה רצויה, ודא איהו מלקט שושנים וזה הוא
מלקט שושנים, ר"ל הוא ממונה לברר הברורים בכח יחודו
של אדם מישראל, כמה דאתא אמר כמו שנאמר וּלְלַקוּט
שׁוֹשְׁנִים ומפרש דאינון שייפין דגופא שהם אברי הגוף
דז"א [דתפארת], ר"ל על ידי הרמ"ח תיבות של קריאת
שמע מבררים את כל הניצוצות הקדושים, שעל ידם נתקנים
רמ"ח אברים שהם כלי הספירות של ז"א [התפארת].

(דף רסג ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' מג-מז)

כדלקמן, דהא כמה דמייחדי שמיא דקדשא בריך הוא
לתתא שכמו שישראל מייחדים שמו של הקב"ה למטה,
הכי אתייחד שמיא לעילא כך מתייחד שמו למעלה,
כי כל היחודים שלמעלה נעשים רק על ידי ישראל התחתונים,
אשתכח קדשא בריך הוא יחידאי עילא ותתא נמצא
כי שמו של הקב"ה יחיד ומיוחד למעלה ולמטה.

מאן דמייחד שמיא דקדשא בריך הוא מי שמייחד
שמו של הקב"ה בקריאת שמע, ישוי לביה ורעותיה
בהווא יחודא דקאמרן ישים לבו ורצונו ביחוד של
קריאת שמע שאמרנו, (כמ"ס נמ"ו ת' ס"ו דף ס"א ע"א ח"ל,
נריך לאפשטא מניה כל מחשצין אחרנין, צומנא דמייחד לקנ"ה נכל
יומא תרין זמנין שמע ישראל), ויחבר כל שייפוי בהווא
יחודא בהווא רעותא למהוי כלהו אחד ויחבר כל
אבריו בזה היחוד באותו הרצון שיהיו כולם מיוחדים
כאחד, ר"ל כדי לקיים מש"כ בכל נפשך יחבר כל אבריו
להיחוד, וברצון שלם יקבל עליו למסור נפשו לה, כי
כמה דשוי כל שייפוי ברזא דחד כדו שהאדם משים
כל אבריו בסוד אחד למטה, ר"ל כמו שמקבל עליו למסור
כל גופו בשביל אחדות ה', הכי לעילא מחבר כל
שייפין עלאין כך מחבר למעלה את כל האברים העליונים
שהם הספירות העליונות, בהווא יחודא באותו היחוד
של קריאת שמע, למהוי כלהו חד שיהיו כולם אחד,
דהיינו שיתייחדו כל הספירות באחדות אחת. (מפרשים)

וממשיך ואמר בשעתא דאתי בר נש לייחדא שמיא
דקדשא בריך הוא בשעה שהאדם בא לייחד
שמו של הקב"ה על ידי מצות קריאת שמע (הרי לא נאמר

היראה היא מצוה תמידית וכוללת יראת העונש והרוממות

פְּקוּדָא (ה) לִירְאָה בְּאֵרַח כָּלִל, וּבְאֵרַח פְּרֹט, וְהָא אוּקְיָמְנָא יְרָאָה, בְּגִין דְּאִית עֲלֵיהּ דְּכַר נֶשׁ לְדַחְלָא מְקַמֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (דברים כח נח) לִירְאָה אֵת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְגִין יְרָאָה דָּא יִסְתַּמֵּר בְּאֵרַחוּי.

וְיְרָאָה, אֵתֵר הוּא דְּאֶקְרִי יְרָאָה, בְּגִין דְּתַמָּן שְׂרִיא דְּחֻלָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ יְרָאָת יְהוָה, לְדַחְלָא מְנִיָּה, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּכַתִּיב, (עין וקרא יש ל) וּמִמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ.

בְּהַאי יְרָאָה שְׂרִיא פּוּלְסָא דְּנוּרָא, לְאֶלְקָאָה לֹון לְחַיִּיבֵינָא, דְּלֵא נְטְרִין פְּקוּדֵי אוּרְיָתָא, וְעַל דָּא בְּאֵרַח כָּלִל אִית לְדַחְלָא, וּבְתַר בְּאֵרַח פְּרֹט, כַּד יַדַּע בַּר נֶשׁ מָאן אִיהוּ יְרָאָת יְהוָה, וְדָא אִיהוּ דְּחַבִּיבוּתָא, דְּאִיהוּ עֵיקַר וְיִסוּדָא לְמַרְחָם לִיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (בְּתַר) הָאִי יְרָאָה עֵבִיד לְנִטְרָא כָּל פְּקוּדֵי דְּאוּרְיָתָא, לְמַהוּי בַּר נֶשׁ עֵבִיד נְאָמָן לְגַבֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יְאוּת, (יְרָאָה).

מתוק מדבש

היראה היא מצוה תמידית וכוללת יראת העונש והרוממות

פְּקוּדָא (ט) מצוה החמישית, לִירְאָה בְּאֵרַח כָּלִל לִירָא מהקב"ה בדרך כלל, שהוא יראת העונש, ובְּאֵרַח פְּרֹט ובדרך פרט, שהוא יראת הרוממות כדלקמן, וְהָא אוּקְיָמְנָא יְרָאָה וְהָאִי בִיאָרְנוּ מִצוֹת יְרָאָה, בְּגִין דְּאִית עֲלֵיהּ דְּכַר נֶשׁ לְדַחְלָא מְקַמֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּדִיר לְפִי שֵׁשׁ מִצוֹת עַל הָאָדָם לְהַתִּירָא מִלְּפָנֵי הַקַּב"ה תְּמִיד, כְּמָה דְּאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר לִירְאָה אֵת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֵת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וּבְגִין יְרָאָה דָּא יִסְתַּמֵּר בְּאֵרַחוּי וּבִשְׁבִיל יְרָאָה זֶה יִשְׁמֹר הָאָדָם אֶת דְּרָכָיו מִלְּחַטוֹא.

ואמר וְיְרָאָה הֵינּוּ אֵתֵר הוּא דְּאֶקְרִי יְרָאָה מְקוּם הוּא הַנִּקְרָא יְרָאָה, שֶׁהוּא הַמְּלָכוּת, בְּגִין דְּתַמָּן שְׂרִיא דְּחֻלָּא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפִי שֵׁשׁ מִצוֹת יְרָאָת הַקַּב"ה, כִּי הִיא כְּעֵלֶת הַדִּין וּמִמְנָה בָּאוּת הַפּוֹרְעֵנוֹת וְהַעוֹנְשִׁים, אִיהוּ יְרָאָת יְהוָה לְדַחְלָא מְנִיָּה הִיא נִקְרָאת יְרָאָת ה' שְׂצִירָךְ לִירָא מִמְנָה, וְדָא אִיהוּ רְזָא וְזֶהוּ הַסּוּד דְּכַתִּיב וּמִמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ כִּי הַמְּלָכוֹת נִקְרָאת מִקְדֵּשׁ.

ומפרש תחילה את יראת העונש שהיא יראה דרך כלל, ואמר בְּהַאי יְרָאָה שְׂרִיא פּוּלְסָא דְּנוּרָא בִירָאָה זֶה שׁוֹרָה מִכַּת מִקַּל שֶׁל אֵשׁ, (נמס' מגינס (דף טו ע"א) אִימָא מִלַּת פּוּלְסָא, וּפְרָט"י מִכַּת מִקַּל). לְאֶלְקָאָה לֹון לְחַיִּיבֵינָא דְּלֵא נְטְרִין פְּקוּדֵי אוּרְיָתָא לְהַכּוֹת בּוֹ אֶת הַרְשָׁעִים שְׂאִינִם שׁוֹמְרִים אֶת מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְעַל דָּא בְּאֵרַח כָּלִל אִית לְדַחְלָא וְלִכְּן תַּחֲלִילָה צִירָךְ הָאָדָם לִירָא מִהַקַּב"ה בְּדֶרֶךְ כָּלִל שֶׁהִיא יְרָאָת הַעוֹנֵשׁ, וּבְתַר בְּאֵרַח פְּרֹט וְאַחַר כֵּן יֵשׁ לִירָא מִמְּנוּ בְּדֶרֶךְ פְּרֹט, דֵּהֵינּוּ כַּד יַדַּע בַּר נֶשׁ מָאן אִיהוּ יְרָאָת יְהוָה כְּשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ מִי הִיא יְרָאָת ה', דֵּהֵינּוּ כְּשֶׁהָאָדָם כָּבֵר מְשִׁיג בְּמַלְכוּת, וְדָא אִיהוּ דְּחֻלָּא דְּחַבִּיבוּתָא וְזֶה הִיא יְרָאָה מִחַמַּת חַבִּיבוּת וְאַהֲבָה, וְהִיא יְרָאָה דֶּרֶךְ פְּרֹט שֶׁהִיא יְרָאָת הַרוממות, דְּאִיהוּ עֵיקַר וְיִסוּדָא לְמַרְחָם לִיהּ לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שֶׁהִיא הַעֵיקַר וְהַיִּסוּד לְבוֹא לְאַהֲבָה אֶת הַקַּב"ה, הָאִי יְרָאָה עֵבִיד לְנִטְרָא כָּל פְּקוּדֵי דְּאוּרְיָתָא יְרָאָה זֶה עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם לְשׁוֹמֵר אֶת כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, לְמַהוּי בַּר נֶשׁ עֵבִיד נְאָמָן לְגַבֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּדָקָא יְאוּת שֶׁהִיא הָאָדָם עֵבִיד נְאָמָן לְהַקַּב"ה כְּרָאוּי לְהִיּוֹת.

(דף רסג-ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' מט-ג)

פרשת ואתחנן תשפ"ב

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

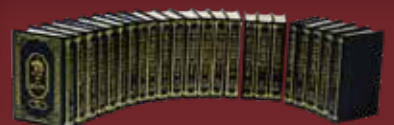
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט מִצוֹת
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל
[cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות: